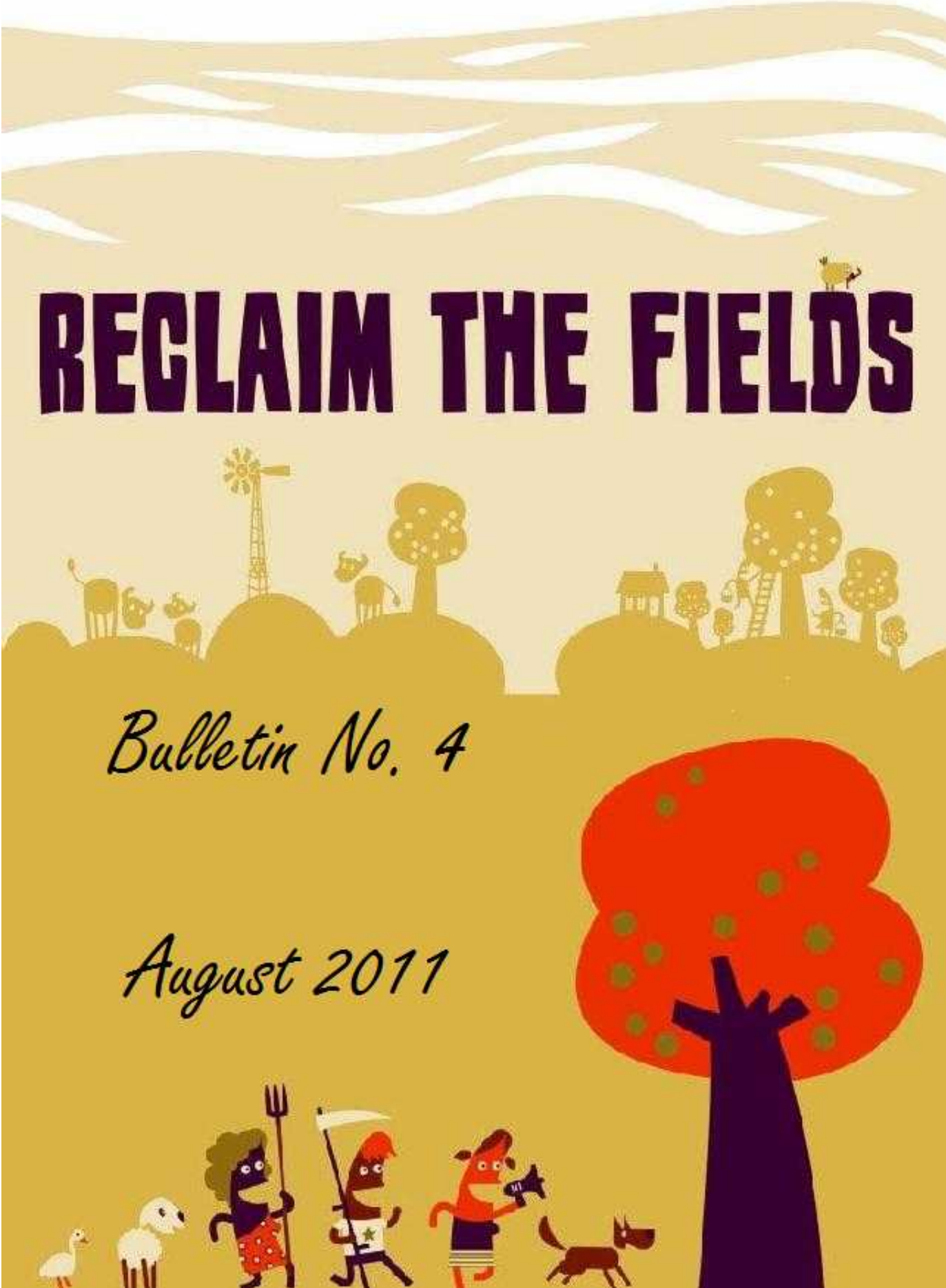

RECLAIM THE FIELDS

Bulletin No. 4

August 2011

Who we are

Suntem un grup de tărani tineri, fără pământ, în formare, precum și persoane care doresc să preia controlul asupra producției alimentare.

Prin termenul de “țăran” ne referim la oamenii care produc alimente la scară mică, pentru ei înșiși sau pentru comunitate, eventual și pentru a vinde o parte din acestea. De asemenea sunt incluși și oamenii care lucrează pământul, agricultorii.

Sprijinim și îi încurajăm pe oameni să rămână pe terenul lor și să se întoarcă în zona rurală. Promovăm suveranitatea alimentară (precum e definit în declarația Nyéléni) și agricultura țărănească, în special printre tineri și locuitorii urbani, precum și modurile alternative de viață. În Europa, conceptul de “suveranitate alimentară” nu este atât de cunoscut oamenilor dar poate fi clarificat prin termeni ca “autonomie alimentară” și control asupra sistemelor de alimente prin comunități în sens larg, nu doar națiuni sau state. Suntem determinați să creăm alternative pentru capitalism prin cooperativizare, colectivizare, autonomizare, orientare spre adevăratele nevoi, producția la scară mică și inițiative. Punem teoria în practică și facem legătura între acțiunea practică pe plan local cu luptele politice la nivel mondial.

În măsură să reușim acest lucru, participăm la acțiuni locale prin grupuri activiste și cooperăm cu inițiativele existente. Acesta este motivul pentru care am ales să nu fim un grup omogen, ci să ne deschidem spre diversitatea actorilor care luptă împotriva modelului de producție alimentară capitalistă. Adresăm problema care vizează accesul la pământ, agricultura colectivă, dreptul de re-însămânțare și de schimb de semințe. Consolidăm impactul muncii noastre prin cooperarea cu activiști care se concentrează asupra unor sarcini diferite dar care ne împărtășesc aceeași viziune.

Cu toate acestea, deschiderea noastră are unele limite. Suntem determinați să revendicăm controlul asupra vieților noastre și refuzăm orice formă de autoritarism și ierarhie. Respectăm natura și vietățile, dar nu vom accepta sau tolera nicio formă de discriminare, fie ea bazată pe rasă, religie, gen, naționalitate, orientare sexuală sau statut social. Refuzăm și ne vom opune în mod activ fiecărei forme de exploatare din partea altor țări. Cu aceeași forță și energie acționăm cu bunătate și bună dispoziție, făcând din solidaritate o practică concretă a vieții noastre de zi cu zi.

Sprijinim eforturile și viziunile mișcării la Via Campesina, și lucrăm pentru a-i face pe exponenții acestei mișcări mai puternici printre tinerii europeni. Ne dorim să împărtășim cunoștințele și experiența anilor de eforturi și viața la țară și să le îmbogățim cu perspectivele și tăria celor dintre noi care nu sunt sau încă nu au devenit săteni. Cu toții suferim consecințele acelorași legi, și cu toții facem parte din aceeași luptă.

TABARA RECLAIM THE FIELDS

21 - 30 SEPTEMBRIE ROSIA MONTANA,

ROMANIA

MNCAREA, PĂMNTUL, SEMINȚELE ȘI CULTURA LOCALĂ, TRADIȚIONALĂ SUNT MULT PEA IMPORTANTE PENTRU A FI MODIFICATE ȘI CENTRALIZATE DE SISTEMUL MODERN, CAPITALIST. NOI NE OPUNEM IDEII DE PROFIT FĂRĂ SCRUPULE PRIN NSUȘI STILUL NOSTRU DE VIAȚĂ: SUSȚINEM ȘI DUCEM O VIAȚĂ TIPIC ȚĂRANEASCĂ, ADOPTĂM METODE ALTERNATIVE DE TRAI ȘI PRACTICĂM MUNCA AGRICOLĂ N CADRUL UNEI COMUNITĂȚI. DE ACEEA CREDEM CĂ PĂMNTUL ESTE AL NOSTRU ȘI CĂ ESTE MOMENTUL SĂ ACȚIONĂM PENTRU A L RECȘTIGA!

NE DECLARĂM SOLIDARITATEA FAȚĂ DE LOCUITORII DIN ROȘIA MONTANĂ CARE DE PESTE 10 ANI ȘI APĂRĂ PĂMNTURILE ȘI REZISTĂ N FAȚA PRACTICILOR CRIMINALE CORPORATISTE DE ACAPARARE ȘI EXPLOATARE A PĂMNTULUI LOR. ROȘIA MONTANĂ ESTE UN SAT SITUAT N MUNȚII APUSENI DIN ROMNIA, AMENINȚAT DE DISTRUGERE DE CĂTRE UN PROIECT DE MINERIT AURIFER CARE URMĂREȘTE NUMAI PROFITUL PROPRIU.

EXISTĂ NENUMĂRATE LUPTES ȘI CAMPANII PENTRU ACCES ȘI CONTROL ASUPRA TERENURILOR N EUROPA ȘI PESTE TOT N LUME, DAR LA FEL DE MULTE NTMPLĂRI DE POVESTIT SAU EXPERIENȚE DE MPĂRTĂȘIT.

DACĂ EȘTI SAU ȚI DOREȘTI SĂ FII ȚĂRAN, GRĂDINAR URBAN, PESCAR, APICULTOR SAU ACTIVIST, VINO ALĂTURI DE NOI LA CEA DE-A 3-A EDIȚIE A TABEREI _RECLAIM THE FIELDS - PĂMNTUL ESTE AL NOSTRU, _CARE VA AVEA LOC NTRE 21 ȘI 30 SEPTEMBRIE 2011, LA ROȘIA MONTANĂ.

Ne dorim să creăm împreună un spațiu viu în care să împărtășim experiențe și realități, să facem schimb de cunoștințe și abilități, să conectăm oamenii cu inițiative comune, să ne unim forțele și să impulsioneăm mișcarea și eforturile locale, să sărbătorim eforturile noastre împreună.

VINO SĂ RĂSPNDIM SEMINȚELE REZISTENȚEI ȘI SĂ FACEM CA ACEASTA TABĂRĂ SĂ CREASCĂ!

IN TIMPUL ACESTEI TABERE DE 10 ZILE, VOM SUSȚINE ADUNAREA GENERALĂ A RECLAIM THE FIELDS, N CADRUL CĂREIA VOM MPĂRTĂȘI NOI INFORMAȚII DIN CAMPANIILE DERULATE N ULTIMII DOI ANI ȘI VOM PLĂNUI VIITORUL ACESTORA. DE ASEMENEA, VOM CREA OPORTUNITĂȚI DE A NVĂȚA DESPRE ACCESUL LA PAMNT ȘI DESPRE SUVERANITATEA ALIMENTARĂ, VOM FACE SCHIMB DE SEMINȚE, DE IDEI PENTRU ACȚIUNE DIRECTĂ, REZISTENȚĂ, PRACTICI AGRICOLE, BIODIVERSITATE SAU DESPRE ALTE ASPECTE DE INTERES.

Programul taberei este participativ și va presupune o varietate de workshop-uri, ateliere, activități practice, evenimente culturale și, mai presus de toate, timp pentru a ne cunoaște, a împărtăși experiențe și a învăța. Ne bazăm pe contribuții din partea tuturor participanților, așa

Resistance is fertile / Rezistentă e via / La resistencia es fértil / Az ellenállás termékeny / La résistance est fertile / Съпротивата е плодородна / Widerstand ist fruchtbar / Оппортунистично / La resistencia es fértil / Az ellenállás termékeny / La résistance est fertile / Съпротивата е плодородна / Widerstand ist fruchtbar / Оппортунистично

INTERNATIONAL CAMP / TABĂRA INTERNAȚIONALĂ / CAMPAMENTO INTERNACIONAL / NEMZETKÖI TÁBOR
CAMP INTERNATIONAL / ИНТЕРНАЦИОНАЛ СЪБИРАНЕ / МІЖНАРОДНІ ТАБІР

ROSIA MONTANA · TRANSYLVANIA · ROMANIA

21-30 SEPTEMBER / SEPTEMBRIE / СЕПТЕМВРИ / SEPTEMBRE / DE SEPTIEMBRE / ВЕРЕСЕНЬ / SZEPTEMBER 2011

RECLAIM THE FIELDS

CULTIVAM PĂMÂNTUL ȘI VIITORUL NOSTRU / CULTIVONS LA TERRE ET NOTRE AVENIR
CULTIVAMOS LA TIERRA Y NUESTRO FUTURO / CULTIVATING THE LAND AND OUR FUTURE

eco
ruralis

DEBATES / WORKSHOPS / DIRECT ACTIONS / MUSIC
DEZBATERI / ATELIERE / ACȚIUNI DIRECTE / MUZICĂ
DEBATES / PRÁCTICA ACTIVIDADES / ACCIONES DIRECTAS / MÚSICA
VITÁK / GYAKORLATI TEVÉKENYSÉGEK / KÖZVETLEN KERESETEK / ZENE
DÉBATS / ATELIERS / ACTIONS DIRECTES / MUSIQUE
Разисквания / Практически дейности / Екшън / Музика
DEBATTEN / WORKSHOPS / DIREKTE AKTIONEN / MUSIK
Дебати / Практична діяльність / Пригоди / Музика

WWW.RECLAIMTHEFIELDS.ORG CAMP2011@RECLAIMTHEFIELDS.ORG

Resistance is fertile / Rezistentă e via / La resistencia es fértil / Az ellenállás termékeny / La résistance est fertile / Съпротивата е плодородна / Widerstand ist fruchtbar / Оппортунистично / La resistencia es fértil / Az ellenállás termékeny / La résistance est fertile / Съпротивата е плодородна / Widerstand ist fruchtbar / Оппортунистично

că, dacă ești interesat să susții un workshop, dacă ești artist, dacă reprezinți un colectiv sau dacă ai alte abilități pe care vrei să le împărtășești, contactează-ne și contribuie astfel la dezvoltarea acestei tabere.

Propunerile sunt așteptate până la 1 iulie.

Bucătăria și logistica taberei sunt organizate colectiv. Vei fi parte din programul taberei în timp ce se desfășoară. Nici familiile cu copii nu sunt uitați. Vrem să menținem tabăra ca un loc sigur și prietenos pentru copii. Îngrijirea lor va fi organizată colectiv astfel încât fiecare persoană să poată participa la workshop-uri după cum își dorește.

Vom face un apel la donații, însă oamenii care întâmpină dificultăți financiare în a veni la această tabără ne pot contacta iar noi vom încerca să găsim sprijin financiar pentru a le face posibilă participarea.

Intră pe www.reclaimthefields.org pentru mai multe informații și pentru înregistrare la tabără.

Contact: camp2011@reclaimthefields.org

ORGANIZAREA PROGRAMULUI TABEREI RECLAIM THE FIELDS - PĂMÂNTUL ESTE AL NOSTRU

Salut! Servus! Bună!

Dupa cum poate știți deja, vom organiza între 21 și 30 septembrie, în România, tabăra _Reclaim the Fields - Pământul este al nostru_.

În urma ultimelor întâlniri, s-au născut nenumarate idei privind programul taberei. Procesul continuă pe măsură ce programul taberei începe să prindă tot mai mult contur și viață. În acest proces colectiv, tabăra depinde de contribuția și angajamentul pe care și-l poate asuma fiecare dintre noi!

Astfel, dacă ești dornic să susții un workshop, ești artist, reprezinți un colectiv și vrei să te manifesti creativ, sau pur și simplu cunoști persoane care ar vrea să contribuie la programul taberei, contactează-ne la [program\[at\]reclaimthefields.org](mailto:program@reclaimthefields.org).

Dacă ești interesat de proiect, noi căutăm voluntari care să se implice și în organizarea propriu-zisă a taberei!

Vă așteptăm cu drag! Sperăm să auzim vești de la voi cât mai curând,

Echipa taberei.

IMPORTANT: Dacă vrei să ajuți la organizarea acestei tabere, ne poți contacta la:

program@reclaimthefields.org Program/Metodologie

fundraising@reclaimthefields.org Fundraising

logistics@reclaimthefields.org Logistică

camp2011@reclaimthefields.org Întrebări generale despre tabără

caravan@reclaimthefields.org Proiect în estul Europei de promovare a taberei

easterneurope@reclaimthefields.org Strângere contacte ale persoanelor și organizațiilor interesate de tabără

Sau dacă vrei să te alături echipei de organizare a taberei, înregistrează-te pe lista de discuție alăturată.

<http://lists.reclaimthefields.org/mailman/listinfo/camp-working-group>

Pregatiti-va pentru tabara Adunarii Generale (AG) 2011 în România !

Avem de gând să luăm o pauză pentru a reflecta asupra celor doi ani de activitate ai procesului Reclaim the Fields, la tabăra Cravirola din Franța și la cea de la Roșia Montană, România. Apoi vom începe lucrul împreună pentru a decide spre ce urmează să ne îndreptăm atenția din acest moment.

Prin urmare, toată lumea- proaspăt veniți sau deja veterani ai proiectelor- sunt așteptați cu drag să ia parte la această activitate. Ar fi de mare folos ca cei care doresc să fie prezenți să consulte agenda înainte să ajungă. (în special 1. Cine suntem, și 2. Istoricul amplasamentului împreună cu “deciziile” luate la Cravirola).

În ideea de a fi pregătiți pentru întâlnirea propriu-zisă, ar fi necesar ca toată lumea să citească de asemenea rezumatele diferitelor grupuri de muncă (semințele, colectivele agricole, rețelele de formare, accesul la pământ, lupta împotriva afacerilor agricole/ proiectelor de mare amploare, gen, luarea deciziilor prin consens, și probabil că mai sunt chestiuni la care nu m-am gândit încă...)

În același fel, diferitele grupuri locale, în special cele care s-au ocupat cu una sau mai multe acțiuni, sunt invitate să prezinte un rezumat al experiențelor acumulate.

Pentru a obține cele mai bune rezultate în urma acestei întâlniri RTF, este necesară o pregătire colectivă care să înceapă înainte de tabără- în acest fel vom avea un document preliminar care în schimb îi va ajuta pe ceilalți să se implice în această recuperare.

Pentru a crește cât de mult posibil gradul de conștientizare asupra acestei întâlniri, se dorește colectarea împreună de pamflete și afișe care să prezinte perspectiva și imaginea RTF (cu numele acțiunii sau nu- discuție de amploare)- ultima sarcină este cea de a organiza o expoziție pentru tabăra din România (contact kister@no-log.org)

Dacă există și alte idei în acest moment, noi suntem deschiși la orice sugestie; la fel cum se întâmplă și în organizarea taberei, acest proces le este deschis tuturor.

E important de ținut minte că agenda de grup se schimbă la fiecare întâlnire, iar cei care găzduiesc evenimentul nu sunt îneapărat aceiași care organizează acest lucru; există mereu modalități prin care se trimit anunțuri iar “morcovii” reprezintă un grup funcțional deschis celor care vin la întâlniri.

Solidaritatea cu revoluțiile arabe

Această iarnă marchează începutul revoltei a multor țări împotriva dictatorilor acestora, unele din ele nu mai sunt disponibile iar mișcarea continuă .

Este o schimbare de bun augur pentru întreaga lume, revendicarea dreptului de a te ridica în fața unui impas politic fiind prezentat ca sfârșitul acestei povești, ca ceva care trebuie acceptat cu resemnare.

Forța puternică care vine din spate este aceea a tinerilor (majoritatea dintre ei au cel mai mic nivel de trai din societate) care nu sunt de acord să accepte un compromis și care visează să creeze ceva nou fără o conducere strictă și rigidă.

O astfel de revoltă este ca un ecou pentru alte mișcări de rezistență, precum cel al tinerilor greci împotriva IMF-ului și a poliției, a puterii mafiei, cel al islandezilor care refuză să plătească pentru criza financiară a băncilor, mica revoltă a studenților italieni, cea din Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, în Austria, rășcoalele din suburbiile Franței de acum câțiva ani...

Pentru a nu renunța la ceea ce credem, este cert că a fi uniți reprezintă mai mult decât cuvinte; singura metodă este aceea de a respinge acest refuz noi înșiși, să luăm ofensiva și să ne semnalăm refuzul.

Cu numeroasele noastre diferențe, acest mesaj ne impresionează și cu bucurie și dorință începem acest an de activități.

Curaj tuturor.

Proiectul de Caravana

Unul din lucrurile care au reieșit din întâlnirea europeană care a avut loc în Austria a fost acela că în ciuda eforturilor depuse, nu am reușit să ducem mișcarea în est. Ideea este aceea de a prezenta Reclaim the Fields și tabăra în România, filmul unguresc, unele dezbateri, o prezentare a situației din Montana, 4 pagini traduse în toate limbile estice (explicând cine suntem, informații referitoare la pământuri, etc.) Cred că vom avea nevoie de cel puțin o mașină, 15 zile și doi oameni din Europa, unul din Ungaria și unul din România. Pentru petrol va fi folosit bugetul taberei (există posibilitatea creșterii sumei). Pentru masină, voi cere în Longo. Cu privire la locurile de vizitat, ideea este aceea de a merge în țări unde cunoaștem mai puțini oameni, de vreme ce în cele în care cunoaștem oameni ar fi de ajuns să le trimitem informația.

Dacă documentele referitoare la strângerea de fonduri sunt gata la timp, e previzibil să plătim drumul celor 200 de prieteni estici care vin de departe pentru a participa la tabără. Cred că există posibilitatea pentru Slovenia, Republica Cehă și Polonia. Lituania, Estonia și Letonia sunt foarte departe. România a spus că are o relație cu macedonienii. Ce credeți despre acest lucru? Eu mă gândesc la un camion din 17 până în 30 iunie! Oricine este tentat să vină este așteptat, mai ales cu ceva cunoștințe pentru limbile străine (de vreme ce eu nu mă prea descurc, în afară de franceză).

Estimarea inițială:

1. Din Franța în Austria + Graz sau Viena 10h43 1090 km 138 euro + 10 bilete
2. Din Austria în Ungaria + Budapesta 3h43 404 km 51 euro
3. Din Ungaria în Slovacia + Bratislava 1h57 201 km 25,50 euro
4. Din Slovacia în Republica Cehă + Brno 1h17 129 km 16,35 euro
5. Republica Cehă + Praga 2h06 210 km 26,70 euro
6. la 10. (Polonia cu Wroclaw, Poznan, Bydgoszcz, Trojmiast, Warsaw) 9h15 642 km 78 euro.
11. la 12. Polonia până în Slovacia+ Presov 7h45 462 km 55 euro
13. Slovenia în Ungaria + Nylregythoza 2h55 230 km 28.51 euro
14. Ungaria în Slovenia + Maribor sau Ljubljana 5h28 577 km 73,39 euro
15. Slovenia în Franța 10h23 1035km 130,94 euro

Dus-întors și Franța-Austria 21h00 2125 km 300 euro

Întoarcere 32h26 2855 km 354,86 euro

Global 53h26 4980 km 654,86 euro

Dacă mergem dus-întors și revenim în 2 zile

Întoarcere 13 zile

Dacă 2h46 pe zi

216 km pe zi

27 euro de benzină pe zi

Doar în petrol 640 euro (prevăzut 1000+ neprevăzut)

Reclaim the Fields, o scurta perspectiva asupra evolutiei începând din anul 2007 si întrebări actuale.

Iunie 2007, mobilizare anti-G8 în Rostock, Germania. Prima adunare a tinerilor pentru dreptul la pământ și agricultură. În jur de 80 de persoane venite pentru o discuție de două ore în legătură cu obstacolele întâlnite în dezvoltarea unei ferme, în diferitele contexte europene.

De acolo, un mic grup de tineri agricultori, membrii ai organizațiilor agricole se decid să înceapă un proces pentru “tineri” în centrul coordonării Via Campesina (ECVC).

Noiembrie 2007, Întâlnire în Țara Bascilor găzduită de către PO EHNE. În jur de 10 oameni trimiși de către organizațiile țăranilor din diferite țări din Europa se alătură și decid să organizeze o tabără de tineret pentru vara următoare. Două întâlniri au loc la începutul lui 2008, în St. Denis, Franța și Witzenhausen, Germania.

Septembrie 2008, tabăra “Farming a cool future” din Suedia, la ferma Holma, co-organizată de către tinerii de la ECVC și Tinerii Prieteni de la Earth Europe, în paralel cu Forumul Social European. În jur de 150 de oameni se alătură. Tabăra se concentrează asupra modalităților alternative, precum și creării unei cooperative de consumatori- producători, producție de brânzeturi, agroforestiere, etc. Entuziasm puternic se produce în continuare. O parte din oamenii care doresc să ni se alature nu sunt membrii ai POs. Decidem că acest lucru nu ar trebui să reprezinte un obstacol pentru ei.

Octombrie 2008, a cincea conferință internațională Via Campesina în Mozambique. 1/3 din delegați trebuie să fie persoane tinere. Un grup de tineri europeni se alătură Asamblului de Tineri, incluzându-i și pe unii care nu sunt membrii ai organizațiilor ECVC. La nivel internațional, se decide organizarea unei adunări de tineri în 2010 în Spania.

Noiembrie 2008, întâlnire în Belgia cu aproximativ 15 oameni. Decizia de a lua numele de “Reclaim the Fields, Tineri Europeni alături de Via Campesina”. Definim “Cine suntem”, “Valorile noastre”, “Scopul nostru” și “Activitățile noastre” (toate acestea se află pe site-ul www.reclaimthefields.org). Decidem să organizăm o tabără europeană în 2009 în legătură cu întâlnirea internațională Via Campesina din Spania.

Martie, Iunie, August 2009, trei întâlniri pentru pregătirea taberei Cravirola, prima din Wageningen (Olanda), apoi Cravirola (Franța), și în cele din urmă Geneva (Elveția).

Între tabăra Holma și tabăra Cravirola, trei grupuri “locale” sunt create în Suedia, Elveția și Belgia. Acestea sunt foarte diferite unele față de celelalte.

Octombrie 2009, tabăra “Reclaim the Fields” din Cravirola, Franța, unde în jur de

400 de oameni din o mare diversitate de țări europene se adună. Numeroase ateliere legate de deschiderea unei ferme, accesul la pământ, modalități alternative de agricultură, dinamici colective, etc. În ultima zi, are loc o adunare pentru a decide ce putem face împreună. Oamenii în număr mare își exprimă dorința de a se alătura în continuare.

Urmând tabara din Cravirola, noi dinamici iau amploare în numeroase locuri din Franța, Norvegia și Ungaria. Există de asemenea un puternic interes în Germania și Spania. Unele rețele prezintă de asemenea interes pentru RTF, ca de exemplu rețeaua de ferme cooperative LongoMai.

Decembrie 2009, mobilizare în Copenhaga, oferta Via Campesina pentru Reclaim the Fields, de a învăța alături de ei într-o școală și de a lua parte împreună la mobilizări. Aproximativ 50 de oameni se alătură. Grupul suedez Mykhoryzza organizează o masă cu supă făcută din legumele pe care ei le-au cultivat de-a lungul anului: s-au bucurat de un mare succes. Este prima dată când luăm parte la o mobilizare de această anvergură ca grup "reclaim the fields" și de asemenea prima dată când Via Campesina și Reclaim the Fields organizează ceva împreună. În ultima zi, cu toții sunt extrem de încântați pentru felul în care s-au petrecut lucrurile (am fost fericiți să fim împreună, să ne împărtășim idei și modalități de a face lucrurile mai bune) și relația formată cu ceilalți (Via Campesina, CJA).

Unde ne aflăm și întrebări actuale

Acest proces a condus oameni din diferite țări europene să se cunoască și să

schimbe idei referitoare la deschiderea unei ferme, dinamici colective, recuperarea controlului asupra producției alimentare, accesul la pământ, etc... Aflarea faptului că există numeroși oameni în întreaga Europa, care ne împărtășesc aceleași visuri și nemulțumiri ne-a dat un imbold și multă energie. Aceasta este forța taberelor precum cea din Cravirola, dar pe de altă parte dacă se repetă același lucru, oare nu ne vom plictisi? Nu există riscul ca acest lucru să ne fure toată energia în loc să ne canalizăm pe lucruri mai practice?

Ne-am dorit să rupem barierele dintre fermierii de profesie și cei care cultivă hrana pentru consum propriu, în jurul ideii comune a re-creditării colective a producției de alimente. Am încercat să facem legătura între grădinile urbane cu agricultura de la țară, inițiativele consumatori- producători cu intrușii de terenuri, etc. Un pas important pentru a

face aceste lucruri a fost discutarea unei noi definiții pentru termenul de “țăran” nu conform unui statut oficial ci conform unei activități de producție alimentară și legătura cu un anumit teritoriu. Chiar și acum este o provocare să lucrăm împreună în toată diversitatea pe care o reprezentăm, printre “copiii de fermieri”, ecologiști, persoanele autonome, aceia legați de organizațiile agricole și urbane din grădinile colective, etc. Nu este un lucru ușor, dar cu siguranță face ca revendicarea pământurilor să fie un domeniu interesant. Cum putem păstra această diversitate?

La început, Coordinarea Europeană Via Campesina nu a înțeles în întregime acest “grup al tinerilor” care dorea și să fie autonom dar și să fie în legătură cu Via Campesina. Decizia de a folosi numele de “Reclaim the Fields” i-a făcut să devină și mai confuzi. Pentru noi, tabăra Cravirola a reprezentat o provocare în încercarea de a explica motivul pentru care există atât de puțini tineri în organizațiile agricole; nu din cauză că nu erau destui tineri interesați de problemele agricole, ci pentru că există o problemă în modelul de organizare. Am dorit să demonstrăm că dacă tinerii nu se alătură în POs, este pe de o parte din cauză că aceste organizații sunt prea rigide, prea birocratice, prea mult orientate spre lobby. Este o problemă de diferență politic culturală. Obişnuiam să spunem “Vă împărtăşim toate ideile în legătură cu suveranitatea alimentară, reforma agrară, agricultura țăranilor, biodiversitate, etc, dar vrem să decidem noi singuri cum dorim să facem lucrurile.” Având în vedere că tabăra din Cravirola a reprezentat un succes, ECVC au devenit mult mai optimiști în legătură cu acest proiect. În Copenhaga, școala făcută împreună și prezența comună la mobilizații a sporit înțelegerea reciprocă. Însă, în timp ce anul trecut mai mult de 1/3 din oamenii care au luat parte la RTF erau membrii ai organizațiilor ECVC, acum mult mai mulți oameni doresc să se alăture dar nu sunt membrii ai ECVC. Așadar care este momentan legătura noastră cu Via Campesina? (Toți cei care au fost activi în RTF anul precedent sunt deja sătui de această discuție.)

Grupul a început cu identitatea “tinerilor”. Nu era exclusiv, dar mai degrabă o dorință de a avea un loc în dezbaterile cel mai mult dominate de oameni peste 50 de ani, de a vorbi despre problemele accesului la pământ din partea persoanelor direct afectate de acest lucru. În noiembrie 2008, ne-am definit ca fiind “Un grup de țărani tineri, fără pământ, în formare, precum și persoane care doresc să preia controlul asupra producției alimentare.” A mers destul de bine mai ales că majoritatea tinerilor a fost prezentă în Cravirola. Este oare necesar să continuăm să fim “tineri”?

Până în acest moment, singurul instrument organizațional pe care l-am folosit este “youthcoord”, o listă de adrese cu aproximativ 20 de oameni care pregătesc și organizează taberele și întâlnirile. Am avut ambiția de a crea o “mișcare”, însă cu această perspectivă nu am reușit prea mult în Cravirola, întrucât cu multe întrebări legate de structurarea unei mișcări nu am avut de-a face până acum (lipsiți de timpul necesar Duminica sau lipsiți de voința colectivă?)

În ce fel am putea să fim mai deschiși? Cum ne-am dori organizarea acum, cand suntem mult mai mulți oameni? Ce fel de strategii ne dorim să luăm pentru a schimba balanța de putere în avantajul pământurilor pentru țărani și împărțirea terenurilor? Ne dorim să fim o rețea, o organizație, o coordonare între grupurile locale, o mișcare, sau organizatorii unei tabere anuale?

Încă de la bun început, am legat problema țăranilor de probleme mult mai globale.

Pentru noi, lupta țăranilor este legată de lupta împotriva capitalismului. Tabăra din Craviola ne-a demonstrat că această viziune a fost împărtășită de către mulți oameni. Acesta este de asemenea motivul pentru care ne-am alăturat blocului “schimbarea sistemului, nu schimbarea climatului” în Copenhaga. Cu toate acestea, cum am putea lucra în mod eficient pentru o schimbare în sistem fără să ne pierdem concentrarea pe care o avem asupra agriculturii?

History of Reclaim the Fields

2007

June: Anti-G8 mobilisation in Rostock, Germany, first gathering for access to land and

November: Gathering in Basque Country and decision to organise a youth camp

2008

September: “Farming - a cool future” camp in Holma, Sweden, co-organised with Friends of the Earth in parallel with the European Social Forum

October: 5th international meeting of Via Campesina, decision to organise a youth camp in Spain

November: Gathering in Belgium decides to adopt the name Reclaim the Fields, comes up with a “Who we are” self-description and to join the camp in Spain

2009

October: RtF camp in Craviola, France. 400 people from various European countries, “access to Land” working group is launched , démarrage d une ferme, pratique agricole alternative, dynamique collective...

December: mobilisation at the Copenhagen Climate Summit

2010

February: gathering in Barcelona

March: RtF take part in a seed seminar in Graz, Austria and in a garden occupation in Dijon, France

April: first issue of the RtF Bulletin

17 April RtF action against Monsanto in Brussels, Belgium for the international day of peasant struggle

May: meeting at Basta near Berlin, Germany

July: “national” RtF camp in Hungary at “Earthrise”

September: 2nd Bulletin

October: Gathering at Wieserhoisl near Graz, Austria

2011

February: Bulletin No 3

March: Gathering at Grow Heathrow near London, decision to hold the 2011

camp at Rosia Montana, Romania
April: 17 April, seed mobilisation in Brussels and land occupation in Geneva, Switzerland

May: opening of a collective squatted farm ZAD Notre Dames des Landes, Nantes, France

September: RtF Gathering in Rosia Montana Romania

Account of Craviola

Bulletins, gathering invitations, stories and photos

Call for the 2011 general Assembly

Callout by flyer, poster, flim clips, radio & other RtF documents to create an exhibition showing the RtF constellation in all its life and diversity

Contact kister@no-log.org

Romania: GM Trojan horse within the EU?

In the past twenty years in Romania we have seen the restructuring of agriculture from the communist system towards a liberal 'market economy' system. With entry into the European Union in 2007, Romania has begun to face a new series of problems: the transformation of Romanian agriculture, as mentioned before, is extremely rapid, and it is not impossible that the face of Romanian agriculture will resemble, in 20 years, that of other EU member countries: concentration of the land, enlargement of farms, rural exodus, the use of hybrid sowing and mechanisation.

Romania is a country of farmers. This cannot escape the notice of travellers...All over the country, people work the land, often only with the support of the horse. A third of the active population are farmers. This percentage, however, appears to be rapidly diminishing. Official Romanian statistics put the figure at 28% in 2008, whereas it was still 35% in 2003. One estimates therefore that the active farming population is over 2.6 million, that is to say, a decrease of roughly one million in five years. In parallel, an increase in emigration is noted, towards the other countries of the EU, Australia, and Canada. As an indication, in France, the active agricultural population is less than 3%, with 805, 857 employed in agriculture in 2007 (according to Insee). In terms of mechanisation, the difference between France and Romania is also substantial. According to the FAO, in 2007, Romania had 174 000 tractors whereas in France, there were 1.135 million tractors – or more than one tractor per active agriculturalist (proportionally,

20 times more than in Romania).

A dual agriculture.

In contrast to most European countries, Romanian farmers are clearly divided into two types: on the one hand, 2.6 million farms of less than one hectare, which practise a peasant-style agriculture, and on the other, 9600 large farms of more than 100 hectares. These large farms receive the greater proportion of agricultural grants. In France, the average size of farms was, in 2000, 42 hectares (compared to 15 hectares in 1955, a figure accompanied by a large decrease in their total number). In 2006, there was a total of 350 000 farms in France.

The contrasting topography of Romania partially explains the duality: to the east and in the north of the country, large mountainous zones predominate (Transylvania, Valachi, Moldova); to the west and the south, a fertile plain where more intensive agriculture takes place. It is on these plains where fields of genetically modified crops are mainly concentrated. It is often said, and the example of Romania confirms it, that GMOs are of more interest in large farms.

Romania is both an exporter of primary agricultural materials and importer of processed food products. In 2005, processed products represented 68% of imports, whereas unprocessed goods represented 59% of exports. In 2009, Romania was the 5th agricultural producer in the EU, and yet imported agrifood products to the value of 3.7 million euros. This imbalance is linked to the fact that the large farms, sustained by public funds saturate the market with primary materials which they export at a low price, without processing.

Abandonment of GM soya and introduction of corn (Mon810).

Transgenic cultures in Romania are not a recent phenomenon. The first GM products were introduced to the country in 1998, with the authorisation of 14 varieties of soya for commercial cultivation, although no legislation provided for the evaluation or follow-up of these cultures. At the time, GM soya was considered from the legislative standpoint as being equivalent to conventional varieties. The first official statistics for GM soya date from 2004. Surfaces sown with GM soya totalled 5523 hectares in 2004, 87600 in 2005 and 137275 in 2006. By the time Romania became a member of the EU in 2007, the cultivation of GM crops was officially forbidden in the country, to conform with European regulations. Indeed, no GM soya is authorized for cultivation within the EU.

In the same year, a further consequence of entry to the EU, was the famous corn Mon810, which was authorized for cultivation on Romanian territory.

NGOs denounced the automatic authorization, made without public consultation and without evidence from independent studies into the impact of GM corn cultivation on the environment and on Romanian agriculture generally. Elsewhere, currently, no such studies are envisaged. However, Romania is a country where maize belongs to a cultural patrimony, and part of Romanian gastronomy is based around corn (such as mamaliga). Thus, in this country, one can find a very large genetic diversity of traditional corn varieties. The almost three million hectares planted with conventional maize, organic or traditional (that is to say, using non-hybrid sowing) are therefore exposed to contamination. However, the initial passion for maize Mon810 – from 332 hectares in 2007, to 6130 hectares in 2008 – has rapidly faded, with only 3244 hectares in 2009 and 823 hectares in 2010. In effect, the Mon810 is genetically modified to produce an insecticide against the European corn-borer (*Ostrinia nubilalis*), a parasite which does not have a significant presence in Romania. This GMO therefore does not hold much interest for Romanian farmers. Elsewhere, the NGO Green Agent reports that in 2007, in the county of Lasi, Mon810 was badly affected by the drought.

Romania defends GM in the EU.

Since 2007, Romania has always defended a position in favour of GMOs in the European debate. On the occasion of votes relating to authorization, Romania has either been in favour of GMOs, or has abstained. However, Romania with its 14 votes is an important state. Thus, for example, it voted for the lifting of the Austrian moratorium on T25 and the French moratorium on Mon810, abstained on the Austrian and Hungarian moratoriums on Mon810. In a further example, Romania voted for the authorisation of maize Mir604, and abstained in July 2007 on the question of authorizing the Amflora potato.

This situation risks continuing in the years to come. In September 2010, Valeriu Tabara was elected minister of Agriculture. A long time communist, he is known for his longstanding links with the agro-chemical industry. He played a key role in favour of the introduction of GM products to Romania, initially in the late 1990s, with the first crops of GM soya. Elsewhere he has declared on a number of occasions – in 2007 and in 2010, that he would support the authorization of GM soya crops before the European institutions. He justifies his declarations by referring to the ‘evident advantages at the agricultural level’ and the ‘positive impact on the Romanian economy’ engendered by its cultivation (2). As the InfOMG notes (3), Romania was one of the few countries worldwide to present statistics giving higher outputs by the hectare for GM versus conventional soya. The general public has never been able to verify the authenticity of these claims.

Valeriu Tabara makes no secret of his conflicts of interest. According to his last declaration on the subject, he remains in contact with Monsanto despite being Minister for Agriculture: ‘There is nothing secret or illegal about it’. What he doesn’t say is that he worked for Monsanto, as revealed on his CV downloaded from the Romanian Parliament website on the 2nd June 2006. Any mention of Monsanto has since been removed from this CV.

The pro-GM position of the Romanian government is further manifested in the

number of GM trials taking place in the country. If Spain, unsurprisingly, remains the leader in field trials, Romania follows closely in second place... In 2008, the former hosted 45 trails out of 84 throughout Europe (some 54%), and in 2009, 61 trials out of 98 (62%). Romania hosted in 2008, 9 trials (11%), and 21 in 2009 (22%). (4). In 2010, the number of Romanian trials has further increased to 33.

Regulations are not applied.

Romanian legislation in the sphere of GMOs is the result of a hasty reconciliation between national standards and European directives. Romania is the state with the most laws for GMO regulation (with a figure of 27). This leads to a complicated set of regulations which leaves much to interpretation. Out of 27 tests, 20 are Governmental decisions of urgency or ministerial ordinances, therefore without parliamentary debate. And, more importantly, without public debate.

Within the EU, the coexistence and its corollary, responsibility, are generated at the national level. Currently, Romanian law dictates that there must be a distance of 200m between GM and non-GM fields. In the case of contamination, it is the farmer with GM fields who is responsible, at least theoretically. Until the present day, there have been no complaints lodged for contamination, which in itself does not mean the absence of any contamination. But farmers do not have the financial or technical means to

monitor this.

Beyond the texts, what poses the largest problem is the implementation of this regulation. The example of the prohibition of GM soya is typical. The surveillance of crops by the government was enormously lax, and no warnings or penalties were inflicted on farmers who failed to respect the newly proclaimed ban. Moreover, the national register of GMOs in 2006 shows that the authorities did not have any control over the cultivation of GM soya even when it was authorized in Romania. In the registers, there are a number of missing, (localisation of crops, size of fields, types cultivated, origin of the seeds, destination for the products etc.) erroneous, or transformed (for example, basic arithmetic errors regarding the total surfaces, etc) data. As dictated by the European legislation, Romanian legislation requires the

labelling of GM products, as has been obligatory since June 2006 (Law 106/2002 – completed by the Governmental Decision 173/2006). However, this law is not implemented. Currently, there are no commercialized food products in Romania labelled as containing GMOs. Romanian consumers are therefore unable to exercise their right to choose non-GM products, given the lack of a simple label identifying such products, which remains despite the existence since 2007 of a laboratory approved by the EU for testing GMOs.

Opposition to GMO comes from local authorities and consumers

In Romania today, there are 57 local authorities and 24 restaurants who have publicly declared themselves as GMO-free zones. They have signed a declaration of intention to ban GMOs and lobby the authorities and national politicians to ensure that the interests of farmers in Romania who choose to grow non-GM crops are protected by law. The 57 local authorities are themselves responsible for using democratic means, such as conferences and other educational activities directed towards persuading farmers to not grow GM crops. In May 2010, InfOMG commissioned a national survey from OMNIBUS. 81,5% of Romanians wanted the authorities to prohibit GMOs, and 74,1% did not want to consume GMOs themselves.

In conclusion, Romania is a country with large agricultural potential where the majority of citizens and farmers do not want GM. Nonetheless, until the present day, the authorities play the game of the biotechnology industry, both in Romania but also at the level of the European Union. For how long?

1, <http://www.ladocumentationfrancaise.fr/dossiers/france-50-ans-transformations/mutations-agriculture.shtml>

2, http://db.zs-intern.de/uploads/1179935557-romania_gmsoy_23_05_2007.pdf

3, InfOMG est une veille citoyenne d'information sur les OGM en Roumanie : <http://www.infomg.ro>

4, <http://www.infogm.org/spip.php?article3988A>

Reclaim the Fields; gruparea prinde radacini în Regatul Unit

Pe durata unui întreg sfârșit de săptămână, nu cu mult timp în urmă, un grup de aproximativ 60 de producători și gânditori din toate părțile țării s-au întâlnit pentru un proiect de pământ în Heathrow, pentru a ține prima întâlnire de Reclaim the Fields în Regatul Unit. Timp de două zile am discutat și am lucrat împreună, schimbând idei în legătură cu lucrurile care reprezintă un numitor comun pentru noi, și am învățat despre lucrurile care ne diferențiază. Cu ajutorul discuțiilor intense și productive, intercalate cu munca și jocurile, am început să dezvoltăm viziuni pentru ce ar putea deveni Reclaim the Fields, aici, în Regatul Unit.

În alte părți ale Europei, Reclaim the Fields exista deja de câțiva ani. Structurat sub forma unei grupări, răspândit mult peste frontierele naționale, alcătuit din țărani agricultori, pădurari, persoane fără pământ și producători de alimente din mediul urban. Ideea din spatele acestei creații a fost aceea de a-i uni pe oamenii diferitelor contexte culturale și legale care sunt implicați în problemele din jurul suveranității alimentare. Forma grupării are ca obiectiv democrația radicală, fără ierarhii interne sau organizații autonome între cei care participă la ea.

Atitudinea grupului este una anti-capitalistă iar membrii sunt activ implicați în crearea alternativelor împotriva degradării sociale și de mediu ale industriei agricole. Pe lângă schimbul de experiență și ideile noi, grupul se comportă asemenea unui forum de cercetare și campanie în jurul problemelor de acces la pământ și semințe, răspândind o tehnologie potrivită, stabilind ferme colective și creând solidaritate între mișcările ce caută să își revendice controlul asupra producției de alimente.

Prima întâlnire

Pe parcursul discuțiilor de la Grow Heathrow, o varietate de fire comune au unit grupurile asamblate. Din acestea, patru puncte importante au apărut ca teme și motive de îngrijorare în dezvoltarea rețelei. Acestea reprezintă punctele de solidaritate cu care ne putem consolida acțiunile și ideile.

În Regatul Unit suferim din cauza concentrării terenurilor și a nivelului redus de angajare a forței de muncă pentru agricultură. Cei care își doresc să se întoarcă la lucrul pământului sunt limitați de prețurile care îi exclud și sistemul de planificare ineficient, în timp ce brazde imense sunt ținute ca fiind singurul mod de păstrare a câtorva familii înstărite.. Pentru a provoca acest sistem, **trebuie să analizăm cât mai critic modelele de proprietăți funciare și distribuție și să creăm alternative pozitive și practice.** Trebuie să creăm indentități comune în jurul problemei de acces la pământ, și să folosim problema alimentelor și a pământului ca bază pentru schimbări sociale de anvergură mai mare.

Pentru a putea înțelege în mod eficient structurile proprietăților funciare care stau la baza sistemelor noastre agricole **trebuie să înțelegem ideea de “spațiu**

nostru privat". Ne naștem cu o bogată istorie de rezistență și opoziție pentru delimitarea pământului și a culturii. Doar prin înțelegerea istoriilor care formează pământul pe care pășim putem crea viitorul mult visat. Mișcarea Reclaim the Fields trebuie să privească înapoi așa cum privește înainte. Lecțiile de istorie sunt la fel de valoroase ca cele ale prezentului.

La baza proiectelor și campaniilor noastre, suntem angajați într-o revoluție a ceea ce este considerat a fi normal. **Trebuie să schimbăm percepțiile creșterii alimentelor și ale muncii pământului**; trebuie să creăm o cultură activă care să valorizeze producția de durată și integritatea domeniilor cu dreptul de a nu fi privatizate. Pentru a cataliza o schimbare de cultură pe scara necesității, trebuie să ajungem dincolo de cercurile noastre pentru a putea crea spații de includere și participare, unde alternativele viabile sunt trăite și simțite ca noi realități.

Într-un proiect care se află la acest nivel, rețeaua **Reclaim the Fields are un rol valoros în consolidarea sprijinului reciproc de rețele între proiecte**. Trebuie să stabilim structuri prin care oferim competențe, oportunități și piețe de desfacere pentru produse în rândul celor ce doresc să creeze mijloace de trai bazate pe munca agricolă. Construirea unei constelații de acest tip implică stabilirea modalității de organizare și comunicare care să faciliteze rețelele democratice în diverse contexte. Puterea noastră este măsurată prin integritatea relațiilor dintre noi; prin unificare ne putem consolida chemarea.

Pe lângă discuțiile cu privire la ceea ce Reclaim the Fields ar putea deveni, am mai lucrat și la sculptarea unui mic câmp din jungla de mărăcini ce acoperă spatele terenului, și am construit o serie de paturi etajate la marginea drumului. În timpul nopții am stat de vorbă, am cântat în jurul focului de tabără și am dezbătut și câteva articole mai răutăcioase difuzate pe plan local. În acest aliaj de idei și mâini murdare de la muncă, primul murmur al grupului Reclaim the Fields a devenit realitate; ce se va construi pe acest pământ rămâne de văzut.

Toți cei care sunt interesați în a deveni implicați în această grupare ce ia amploare, sunt bine veniți să învețe mai multe și să contribuie cu energie la crearea acestui impuls. Se vorbește despre organizarea unei a doua întâlniri peste vară și mulți dintre noi vom merge la tabăra europeană Reclaim the Fields din România în luna septembrie. Invitația rămâne deschisă pentru toți cei interesați.

Până atunci, vă puteți informa pe site-ul www.reclaimthefields.org pentru mai multe detalii, știri și publicații ale grupului.

Pentru a vă alătura listei de adrese:
uk@lists.reclaimthefields.org

Păstrați legătura, răspândiți informațiile. Rezistența este roditoare.

De ce ocup acest pamânt?

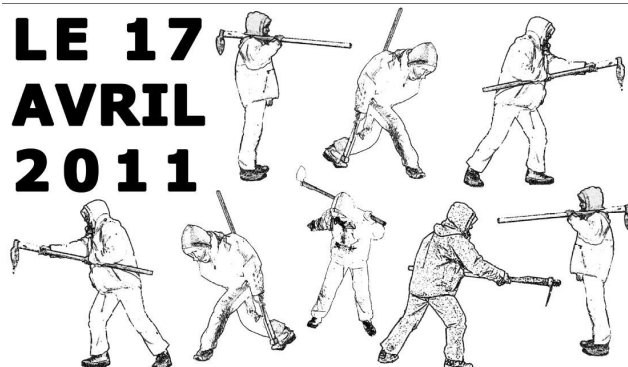
Ocup acest pământ pentru că nu vreau să privesc în tăcere acest spațiu mort, acest deșert, cum se întinde peste câmpia din zonă. Acesta reprezintă un deșert pentru mine: construcțiile industriale, băncile, autostrăzile, parcarile, super marketurile, zonele rezidențiale, orașe dormitând și ferme renovate, bruind străzile cu poluarea mediului înconjurător prin 4X4 pentru a ajunge la groaznicele birouri din oraș, la cursurile de golf, și grajduri...

Pământul, cu toate că arată a pământ, nu este unul. Acesta este bunul pământ de unde oamenii se pot hrăni și unde sunt capabili să trăiască dar a fost transformat într-un parc industrial și expus speculațiilor. A devenit un deșert, colonizat și degradat.

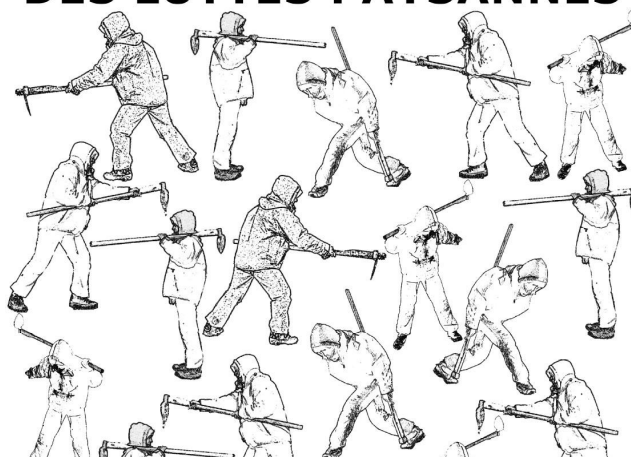
Redesemnarea zonelor agricole este necesară pentru evoluția orașelor iar dispariția numărului de fermieri de nivel mic sau mijlociu este necesară pentru dezvoltarea economiei liberale. Dacă guvernul sprijină ideile de suveranitate alimentară și producția locală, regionalismul și ecologia, în același timp crează o zonă slabă și moale în jurul orașelor, câțiva amfibieni, câțiva producători locali într-o nișă și nimic mai mult și lasă economia așa cum e. "În nișă, mici agricultori!" Într-un mediu atât de sumbru, mulți fermieri își vând terenurile celui mai avantajos ofertant în loc să și le apere.

Dar terenul poate fi apărat doar dacă este cultivat. De aceea transformăm acest pământ într-un pământ în adevăratul sens al cuvântului din nou, și îl cultivăm. Începem inversând direcția, și dacă nu în acest pământ, atunci în altul pe care vom trăi și vom crea un spațiu de rezistență la

**LE 17
AVRIL
2011**

**JOURNEE INTERNATIONALE
DES LUTTES PAYSANNES**

propriu mai ales pentru că, puțin câte puțin, învățăm să ne organizăm și să luptăm. Acest lucru include lupta pentru accesul la pământ. Dacă tot pământul este distrus, neîmprejmuit, controlat, exploatat, definit, limitat, etichetat, și devenit din ce în ce mai rar, atunci tot acest pământ va fi abandonat, lucru care cheamă la lupta și rezistența pentru a nu ajunge în exil.

Această bucată de pământ a fost integrată în anul 1996 în planul de a extinde zona industrială Plans-les-Quates (ZIPLO). De atunci au rămas zăcând aproape 3 hectare de pământ nelucrat. În 2001 s-a decis construirea unui centru high-tech în acel loc dar nimic nu s-a întâmplat în afară de răspândirea buruienilor. Este

așadar un caz exemplar de situație în care sectorul de imobiliar și speculațiile merg mână în mână.

Zona industrială ZIPLO este gestionată de către fundația imobiliară (Fundația pentru Terenuri Imobiliare, TFI), care este o instituție publică cu sarcina de valorificare a terenurilor pentru construcții industriale din județ. În anul 1996, odată cu venirea companiei de ceasuri Patek Philippe, zona a devenit “atractivă” pentru mărci importante. Piaget, Rolex și un număr de mici firme la început de drum al acestui sector. Desigur că sectorul de biotehnologie nu mai asteaptă și în anul 1998, de exemplu, centrul de tehnologii noi (Centre des Technologies Nouvelles – CTN) a fost fondat.

Acesta este, de altfel, același proiect care ar fi trebuit să ia amploare aici, dar mai mare, între 2002 și 2004. Dar nu s-a întâmplat precum era planificat. Permisul de construcție a fost extins în 2008 pentru ultima dată și de atunci nici nu a mai fost reînnoit. Compania Tivona-Terra, care încă mai apare pe website-ul oficial ca fiind proprietară, a fost scoasă din registrul comercial în 2001. Proprietatea îi aparține defapt unei companii a grupului Jelmoli, Hydra imobiliarelor elvețiene.

Rossport continuând lupta pentru terenuri în Irlanda de Vest

Lupta pentru terenuri a avut întotdeauna o rezonanță în Irlanda, moștenire a unei lungi istorii coloniale sub conducerea engleză și o societate care rămâne puternic rurală în natură. Folosirea strămutării terenurilor pentru a rupe rezistența populațiilor indigene a fost o tactică obișnuită, cu câteva secole ale “plantațiilor” reducând și eliminând drepturile tradiționale de pământ. Legile penale s-au concentrat asupra familiilor catolice, adică le-au pus piedici în posedarea propriului pământ și așa mai departe. Accesul la pământ era folosit asemenea unui instrument al suprimării și controlului asupra populației, indiferent dacă îi penalizau pe irlandezii rebeli sau îi recompensau pe cei care făceau parte din elită.

Nu este deloc surprinzător că în schimb, lupta pentru dreptul de a avea pământ joacă un rol important în istoria irlandeză. Miscări precum Liga de Pământ în secolul al 19 a reprezentat drumul ce a dus la ultima luptă a Irlandei pentru independență. Atât de puternică a fost această rezistență încât cuvântul “boicot” a intrat în limba engleză- rezultatul unei campanii de succes împotriva unui agent notoriu pentru proprietari englezi de pământ mai mult absenți.

Cu toate acestea, ieșirea de sub guvernarea Britanică din 1921 nu a avut ca rezultat și sfârșitul politicilor pentru pământuri. Multe terenuri au rămas în mainile nobilimii anglo- irlandeze și de multe ori a proprietarilor absenți care continuau să își exercite puterea peste teritoriile rurale ale Irlandei.

Pentru pământurile strămutate în timpul dominației Britanice s-a format expresia “în iad sau spre Connaught”- Connaught fiind teritoriul cel mai de vest unde pământul era considerat ca fiind cel mai sărac și lipsit de roade. Fermierii de aici

s-au zbatut pentru un trai decent, lucrând acel pământ sărac. Generații întregi și-au ridicat încet fermele, introducând alge în pământ pentru a avea roade și un trai mai bun. Imigrația și consecințele acesteia erau foarte dese în acele comunități împrăștiate.

Shell vine la Broadhaven Bay

Acesta este contextul în care în anul 2000 mai mulți reprezentanți ai Shell și-au făcut apariția la ferma lui Willie Corduff, un fermier al cărui pământ dă spre Broadhaven Bay în Connaught de Nord, în zona cunoscută ca Erris. Aceștia i-au spus că doresc să discute despre conductele care trec pe pământul său. Aceasta a fost prima întâlnire la care i s-a făcut cunoscută situația.

Aprofundând problema, a reieșit faptul că guvernul irlandez dăduse consorțiului pentru Shell (45%), statoil pentru Norvegia (36.5%) și vermilion pentru Canada (18.5%) dreptul de a forța pentru gaz natural în terenurile din Corrib de pe coasta de nord-vest. O rafinărie urma să fie construită în Bellinaboy pentru a se ocupa cu gazul venit din Corrib și planificate alte câmpuri înregistrate în afara granițelor țării. Acest lucru necesită o conductă de înaltă presiune care trebuie să treacă prin pământurile diferiților agricultori, foarte aproape de casele acestora.

Conducta ar trece prin mlaștinile unui peisaj încântător și variat, aproape de casele comunității răsfirate. O comunitate cu care nimeni nu s-ar fi gândit să se consulte înainte. Fiind îngrijorați pentru siguranța personală, pentru mijloacele lor de trai și pentru mediul lor înconjurător, aceștia au decis să nu rămână cu mâinile în sân și să lupte pentru drepturile lor. Diverse campanii locale s-au dezvoltat pentru a opune rezistență acestui proiect, cel mai important dintre acestea fiind Shell to Sea. Obiectivul Shell to Sea era acela de a asigura faptul că exploatarea pământurilor în afara granițelor nu venea în detrimentul comunității locale și a mediului său înconjurător, și de a renegocia scandaloasa afacere care a dat

resursele din Corrib în mod inexplicabil, pe mâinile unor străini.

Încă din anul 2000 campaniile s-au opus neconținut în fiecare etapă a construirii rafinării și a conductelor, prin metode legale. Din anul 2005 s-a produs o schimbare, aceștia luptând chiar și fizic împotriva dezvoltării. Acest lucru s-a întâmplat în ciuda opunerii poliției și a presiunilor de stat. Cinci fermieri, printre care și Willie Corduff, au fost închiși pe o perioadă nedeterminată pentru că au refuzat accesul Shell pe pământul lor, ridicând un semnal de alarmă puternic în toată Irlanda. La un moment dat 2000 de polițiști au fost convinși să le permită celor de la Shell să se întoarcă la lucru urmând blocarea constantă a amplasării rafinării. În anul 2008, oamenii au interferat cu Solitaire, nava de pe partea celuilalt mal, fiind atât de eficace încât a fost nevoie de intervenția marinei irlandeze..

Toate acestea în luptă cu presiunile de stat, cu politicienii care refuză să îi ajute pe oameni, și cu judecătorul local care se comportă părtinitor cu fiecare ocazie. Au avut loc audieri cu diferite agenții guvernamentale care și-au dat acordul pentru toate dorințele Shell în ciuda faptului că acea comunitate a prezentat soluții alternative pentru a pune capăt conflictului.

Deși violența nu a fost pe picior de egalitate cu ceea ce a fost experimentat de către oamenii Ogoni din Nigeria(cu care au fost făcute legături, precum și cu alte lupte pentru pământ), poliția precum și propria securitate a celor de la Shell, RMS, sunt cunoscute ca folosind forța mai mult decât ar fi necesar, crescând ideea comunității sub stare de asediu- dar având ca rezultat doar rezolvarea determinării, nu și zdrobirea acesteia. Angajații RMS sunt cunoscuți ca având legături cu grupurile fasciste.

Cu toate că Shell împreună cu partenerii săi au continuat să prezinte noile planuri, opoziția le-a încetinit fiecare etapă cu un deceniu și le-a cauzat costuri imense. În prezent se intră în noua etapă a construirii conductei, aducând-o pe uscat pentru a face legătura cu rafinăria- care de asemenea suferă unele complicații din cauza lungilor întârzieri. În acest punct, o mașinărie specială este adusă pentru a forța sub pământ. Aceasta este o etapă crucială a procesului, dar rezistența rămâne pe poziții.

Tabăra de Solidaritate Rossport

În anul 2005, a avut loc un strigăt de ajutor. Acest lucru a dus la stabilirea taberei de solidaritate Rossport, un grup care dorește să își arate sprijinul comunității locale și care ia măsuri în legătură cu acest lucru. RSC a devenit de atunci o demonstrație puternică care arată în ce fel se poate interacționa cu comunitățile locale în timpul luptelor de pământ, în ciuda diferențelor de natură politică. Nu a fost o călătorie ușoară, ci una importantă din care s-a învățat foarte mult în acest sens.

RSC a construit legături puternice cu oamenii din Regatul Unit și chiar mai mult de atât, mulți oameni venind și rămânând datorită faptului că s-au îndrăgostit de loc. Este un loc împotriva ierarhizării și a politicii de discriminare, lucru care a transformat un spațiu tradițional și conservator într-unul interesant și original.

Sprrijinul nemăsurat primit din partea localnicilor este expresia faptului că a devenit o parte importantă a teritoriului. Acest lucru a fost posibil prin vizualizarea clară a scopurilor, a regulilor de tabără și asigurarea că informarea în comunitate este menținută. Nu este neobișnuit ca oamenii din tabără să îi ajute pe fermieri și pe grădinarii locali dar de asemenea să fie implicați și în acțiuni.

În acest an, tabăra s-a mutat pe un câmp cu privire spre noul compus Shell din Aghoos, determinați să îi asigure că rezistența continuă. Acesta are o priveliște extraordinară, fiind înconjurat de un lanț de munți, chiar lângă vale. Deja au avut loc numeroase acțiuni împotriva muncitorilor, de la plimbări până la blocaje. Locul a fost creat cu corturi diverse și alte structuri pentru a menține o prezență constantă cu un impact redus al etosului.

Cu toții sunt așteptați să contribuie cu atât cât simt ei nevoia, pentru a forma rezistență sau pur și simplu pentru a fi alături de tabără. Este important de știut faptul că există ghiduri importante de orientare care au fost dezvoltate pentru a se asigura că tabăra rămâne de durată pentru numeroșii militanți și că relațiile cu oamenii locului sunt respectate.

Pentru mai multe informații accesați site-ul: <http://www.rossportsolidaritycamp.org/>

"The one who has the seeds, has the say."

With this slogan, a growing movement has been showing us the stealthy tendency of privatisation and patenting of seeds, which is still largely unnoticed by the public.

While GMOs are already rejected by a large majority of the population, the issue of “seeds” has yet to develop mass mobilisation potential, even though the questions which relate to it are rather simple.

Seeds are the first step of food production and thus constitute the basis of our whole nourishment. Asking about seeds means no less than asking who's in charge of our livelihood: people themselves or half a dozen of transnational corporations? The access to seeds is – along with the access to ground and water – the most important basis of food-sovereignty and autonomy of food supply. The free access to seeds is a human right, according to the UN Special Rapporteur of the right to food.

Industrial seeds, which are highly promoted by the big companies to feed the growing world population, are adapted to a model of agriculture that only focuses on yield increase and economic growth. This model prefers quantity to quality, surplus to nutritional value, monoculture to diversity and centralisation to self-organisation. It consists of only a few high-yield varieties, which are cultivated in monoculture with high inputs of fertilisers and pesticides.

This agricultural model relies on a few high-yielding varieties in monocultures, to which the environment has to adapt via chemical additives – instead of relying on small-scale, biodiverse farming systems, exhibiting an high diversity of cultivars, adaptability to climate conditions and environment. But it is especially the diverse, small-peasant based agriculture that can feed the world – as was stated in the IAASTD Report in 2008. This is, however, often neglected in the growth-oriented model of agriculture.

In this respect, seed related issues always imply the question of which type of agriculture we want to use and how we want to nourish ourselves. It furthermore includes the question of who's ruling the global food production and food supply. This is why we should try to analyse developments concerning the seed issues very critically and try to exert influence on them. The current developments consist of two important aspects – the Intellectual Property Rights of seeds and the still quite unknown Seed Marketing Act.

Intellectual Property Rights on plants and animals

According to the TRIPS Agreement (agreement on trade-related aspects of intellectual property rights), every Member has to offer patent protection for inventions in all areas of technology. This includes products or processes that are new, involve an inventive step, and are capable of industrial application. Such a requirement is subject to some exceptions. Members are not required

to grant patents over plants or animals if “inventions” of animals and plants are protected “either by patents or by an effective sui generis system or by any combination thereof” (TRIPS Agreement, Art. 27, Par. 3b).

UPOV Plant Variety Protection

While the USA protect “innovations” of plant varieties through patents, the EU and other countries signed the UPOV Plant Variety Protection Convention as a sui generis system for the plant and seed sector. The Plant Variety Protection Convention asserts less rights to the “inventor” than would be exercised by patents. Originally, the protection included privileges for farmers and breeders, allowing them to breed with protected plant varieties and to reproduce them. The revision of the UPOV in 1991, however, changed the farmers' privileges. Since UPOV 1991 Members of UPOV are allowed to prohibit farmers to save seeds and to replant seeds of protected varieties without fees.

The arrangement of the Intellectual Property Rights is being permanently tightened, particular through the influence of the industry. Only a few countries, such as India and Ethiopia, were able to establish a sui generis system that supports the Farmers' Rights rather than the private economy. Industrial countries are trying to abolish this system through bilateral trading treaties, e.g. the Free Trade Agreement between India and the EU that is about to be debated.

Patents on life

Along with genetic engineering, the principle of patenting seeds has also managed to sneak into the European law. The patent protection ranges from the gene to harvest, manufacture and breeding. There are patent fees for everything. Breeding, saving seeds and reproduction of patented seeds is forbidden.

It is clear that the intellectual property rights of plants and seeds – in the interest of major companies – have become stricter in these past years. This triggered a price increase of seeds and monopoly formation on the seed market. A definite alarm signal is that, even organisations that usually support privatisation – like the World Bank and the WTO –, admit that there is a link between

stricter intellectual property rights and monopoly formation in the seeds sector, as well as between patents on seeds and rising seed prices.

Seed Marketing legislation

The Seed Marketing legislation is, however, not as present in the media and in public as patents and plant variety rights.

While the field of Intellectual Property Rights is supposed to protect the interests of the breeders, the Seed Marketing legislation dictates which plant varieties are allowed to be merchandised on the commercial seeds market. According to the legislation, the only varieties allowed on the market are those which are registered in the Common EU Catalogue of varieties. The criteria for the registration are geared towards industrial seeds. Many traditional and regional varieties, as well as new varieties which are qualified for organic farming, do not apply to those criteria and are therefore not considered registrable. Also, the registration of varieties is linked with such high costs that it hardly pays off for small breeding companies.

Since the Seed Marketing Act is currently in revision and is about to be unitised for all EU countries, a discussion about how the seeds legislation could be remodeled and how the respective EU committees could be influenced has aroused between breeding companies, initiatives for seed protection, gardeners and farmers.

The Seed Marketing Legislation's Europe-wide unitisation is a problem, especially for EU countries that still cultivate traditional plant varieties and EU countries in which peasant agriculture and seed exchanges are still commonly accepted and part of the cultural practise.

The placing on the market (by selling or exchanging) of seeds that are not registered in the Common EU Catalogue will be illegal when the new unitised European law is enforced.

So far, the EU legislation concerning seeds is a maze of paragraphs. Even key terms, e.g. "placing on the market", aren't accurately defined yet.

Reaction of the seed movement

Unfortunately, not even the members of the critical seed activist milieu agree on how all these problems should be solved. The opinions and positions of the countries and activists are just too different.

Influencing the EU seed law elaboration by lobbying is a first step. The so-called EU Conservation Varieties Guidelines already includes the basic idea of diminishing the costs and the bureaucracy of a Common EU Catalogue registration. However, reality hasn't caught up with this idea yet.

Lobbying or grassroots movements?

Lobbying and influencing the EU Conservation Varieties Guidelines is a possible method to support variegated, breedable seeds, together with the interests of small seed breeding and seed conservation organisations. A more elaborate varieties conservation guideline would ensure an official and well-regulated seed market, including traditional land varieties too. The goal of this method is to change the registration criteria so that traditional land varieties

and varieties that are especially qualified for organic farming can also be registered in the Common EU Catalogue as conservation varieties, which can be officially sold. Initiatives supporting the variety conservation could therefore stop operating in the grey area of legislation. It would also prohibit lawsuits like the one against the French initiative “Kokopelli”. But lobbying and influencing the EU seed laws also calls for patience and optimism. Even if initiatives and NGOs are asked to play a part in the EU action sheet, this doesn't automatically mean that they are able to stand up to the strong lobby of industry and enterprises. Instead of getting lost in the maze of laws, one could also establish alternatives to the formal and law-focused seeds sector. This includes public seed banks, as well as knowledge of seed propagation, to be circulated freely and permanent breeding of seeds to enhance their adaptation to the environment and the climate. It is important to consider both methods as possible solutions to the problem – one method does not necessarily exclude the other. Lobbying at the EU level will only be influential if there are alternatives that can be pointed out. Choosing alternative methods, however, will only be possible if the laws aren't so strict that every step in another direction is forbidden.

The seed campaigns relating to the Via Campesina Action Day, on April 17th, have shown us that it is, in fact, possible to establish alternatives to the present seed arrangements.

Seed swaps as a practical and politicizing moment

Besides the large demonstrations in favour of seed sovereignty and against the EU-legislation in Brussels on April 18th, many decentralized activities and events for seed sovereignty and especially seed swaps took place all over Europe. The English campaign „Seedy Sundays“, which – inspired by similar activities in Canada – organizes seed swaps across the UK, is serving as a model. People gather to exchange GMO-free and non-hybrid seeds, young plants and experiences.

Since then, seed swaps campaigns have not just grown but also introduced other activities like books exchanges and cultural programs for children and youth, as well as movies and theatre plays. Courses about the spreading and conservation of seed varieties are offered as well. The number of visitors is

constantly growing. Hence seed swaps constitute an ideal form of action to link people, who in other contexts would hardly cross in each others way. For example, old and young, migrants and locals whose families are deeply rooted in the region, people from cities and villages, groups who fight for social causes and those who are more concerned with environmental issues. The topic of seeds can open a broad debate about agriculture, property and the larger socio-political issues, while encouraging different forms of action. In Berlin, for instance, a colourful Guerrilla Gardening parade planted green crops on an abandoned strip of land in the scope of a seed swap event.

Linking Rural and Urban agriculture

“As a woman from the city, I can also make a contribution to seed sovereignty!” said a visitor after a keynote speech in the scope of a seed swap event – expressing a core point of the growing movement: within decades, the urban man has alienated himself from nature and agricultural production processes. This has caused well known severe consequences – from an increase of psycho-social disorders to regularly occurring food scandals – which represent only the peak of supermarket problems. According to many people, a critical turning point has been reached. They do not want to continue like this anymore and have actively decided to do something to change the situation. A garden boom is emerging in urban areas. Young families rent a piece of land outside the city centre, left-wing groups begin to discover environmental issues and occupy uncultivated fields to convert them into community gardens. More and more people begin to be concerned about the origin and quality of seeds. The step from own seed production and swap to activism is close. Besides the advantages of cost savings, the own production of seeds is experienced by young people with the pride of having created something with their own hands. Some speak of an addictive factor or satisfaction in trying to obtain more and more diverse seeds. If these people also conceptualize their activity as a political statement and actively engage themselves in supporting free varieties, a strong movement could develop. Urban citizens would show an interest for the concerns of farmers (due to heavy workload, long working hours farmers hardly have time for political activism). Therefore, problems of the industrialized agriculture could better be tackled together. The city and the countryside would no longer be separated environments, loaded with mutual prejudices.

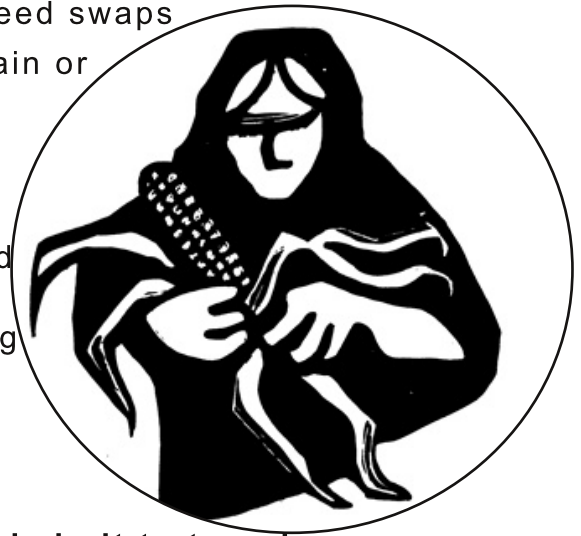

Toothless Wisdom

Whereas young people begin to rediscover the seed as an interesting topic, the elderly, on the other hand, have always experienced seed production as part of everyday life. Their voice and expertise are gradually being heard and recognized within the seed swap movement. Seed swaps

such as, for instance, “Red de Semillas” in Spain or “Colher para Sear” in Portugal, regularly organize a so called “round table of wisdom”.

Old people, over 80 years, who have rarely ever left their village, participate in these roundtables and share their expertise about old varieties of seeds and the respective cultivation methods. The round tables are being filmed to preserve old and nearly lost knowledge to future generations.

Seed spreads by nature - we help it to travel

Seeds are not restricted to national borders or territories. In the globalizing world, it is increasingly spreading – for the better or for the worse. Thus, the politization of the garden and seeds topics involves, in addition to other integrative aspects, an intercultural component: on one hand, there is the curiosity about the “exotic” seed from Turkey or Indonesia and, on the other hand, migrants get a possibility to get in contact with people from the host society and exchange ideas about gardening. Communication in gardening and seed swap is not restricted to language or belonging. In Germany, there are currently 80 intercultural gardens – with a growing trend. For some migrants, community gardening has proven to be a supportive and helpful coping strategy in the adaptation to their host society and for dealing with traumata and alienation. The topic of seeds and seed swaps should be integrated in the intercultural gardens, as migrants constitute linkages to their home country. At the moment, a law is about to be implemented at EU level. But the broader strategy reveals that the EU will generally have more influence on seed issues globally. The abovementioned free trade agreement between India and the EU already predicts that the global food model will be steered by the EU.

Janun Göttingen is a German environmental organisation that focuses on such a project this year.

We are especially trying to reach young people from different EU countries. So far, the participating initiatives come from Portugal, Spain and Germany. They cultivate seeds from their regions that cannot be found in the Common EU Catalogue of varieties and that are – most likely – bound to be considered illegal after the new EU law comes into force. Furthermore, the participating initiatives try to follow up the planned legislation and its consequences, while also educating themselves in a more practical way – how does one build Seed Bombs, how does one reap seeds from tomatoes? The groups communicate through an internet website and share their progress. In September 2011, the groups will meet at an international activity and encounter camp within the

framework of the “Reclaim The Fields Camp” to exchange the reaped seeds. This camp will release interesting pulses, e.g. through seed seminars with theoretical and practical parts and through discussions concerning the political agenda of the topic. Hopefully, ideas for further activities will come up as well.

www.seed-sovereignty.org
www.seedysundays.org

www.janun-goettingen.de
www.urbanacker.de

www.reddesemillas.es
www.weltagrarbericht.de

Account of the manifestation-occupation of the 7th May against the airport.

7th May, Notre-Dame-des-Landes. After the call of the organization Reclaim the Fields and the occupants of the ZAD[1], 1000 people from around Nantes, all four corners of France and beyond, were mobilized to collectively occupy a parcel of wasteland, clear it, and begin a project of agricultural community gardening on this land.

This action sits in the context of the occupation of the area affected by the airport; against the deadly urbanizing politics of metropolitan Nantes; for the reappropriation of agricultural lands, where access is progressively more difficult due to concretisation, land speculation and the policies of farm enlargement.

In the early morning, several hundred people loaded up a tow line with planks. Barrels of beer, wheelbarrows, an info kiosk, streamers...tools remained on the shoulders as everyone gathered together at the meeting point. In this way, a first procession reached the end of the ZAD. In the distance there were mobile armed guards, hidden out of the way: half turn, reverse, forward...Faced with this small band which seems to lack organization, they fled. They did not seem to want to see us up close.

10h. Punctual arrival at La Paquelais. After 30 minutes waiting, a procession of about 8000 people and 5 tractors headed in the direction of the ZAD to gather at the land to be cleared. Spades, pitchforks, scythes, halberds, machetes...the tools were held high. ‘One could say that we were storming the bastille!’, comments one elderly man, a smile on his lips. ‘Forward for the peasant revolt’ cries another. No unifying slogans, but a parade interspersed with small groups, each as imaginative as the next. Carried along by a batucada, songs, slogans, a bicycle-mounted PA system...the atmosphere is warm and cheerful.

Arriving at the land, a small first speech takes place; too many people, not

enough watts, not everybody manages to hear or take part, but the crowd is enthusiastic. A tractor opens the wasteland and the clearers enter the scene. At the same time, the bar is put up, the beer cooled, the logistics for the day are put in place. Fieldside, after 1 hour of work, the land is already well cleared. The accordions come out and an improvised dancefloor appears. Everything goes into the clearing; a few fingers are cut in view of the energy put into the work! Some workers even forget to eat!

In the middle of the afternoon, a small soundsystem is erected on the land, for the speeches: various groups fighting against the Notre-Dame Airport; but also collectives from elsewhere protesting against land development (against a high voltage line in Catalunya, against the extension of Heathrow airport) and more witnesses of previous successful protests in the region (against nuclear reactor projects at Carnet and Pellerin). After these speeches, meeting points for various protests and actions are given for the upcoming month, around Notre Dame and beyond. The groups remain to carry on discussing a range of issues: gentrification of the countryside, the fight against the MAT, memories of past protests are shared....

It goes on throughout the afternoon and into the night: a dozen heaps of brambles are strewn across the ground. Mission accomplished! Work remains – felling a few trees and preparing the land, but already an impressive amount of work has been completed. The agricultural work can soon begin! The day finishes with an evening of concerts, festivities, meetings, till late in the night. Sunday, a difficult awakening, but the discussions are organized about an eventual anti G8/G20 camp on the ZAD. This action is the first large scale occupation of the zone involved in the airport. The general enthusiasm provokes ideas for new actions of this type. At the same time, the occupation

of the ZAD has been followed up; other installations are in progress.
We will not let ourselves be evicted.

[1] The zone assigned for huge development including an airport, a bypass and a tgv train line, officially known as the ZAD, “Zone d'Aménagement Différé” and by those resisting as the “Zone A Défendre”

International Camp / Tabără Internațională / Campamento Internacional / Camp International /
International Camp / International Tabor / Международный лагерь / Міжнародний табір / Nemzetközi Tábor

21-30

ROȘIA MONTANĂ - ROMANIA - TRANSYLVANIA

September / Septembrie / Septembre / de Septiembre / Вересень / Szeptember / Сентябрь

Resistance is fertile
Rezistența e vie
La resistencia es fértil
Mienk a föld
La résistance est fertile
Съпротивата е плодородна
Widerstand ist fruchtbar
Опір є родючий

reclaim the fields
PĂMÂNTUL E AL NOSTRU

Debates / Workshops / Direct Actions / Music
Dezbateri / Ateliere / Acțiuni Directe / Muzică
Debates / Práctica Actividades / Acciones Directas / Muzică
Víták / Gyakorlati tevékenységek / Közvetlen Akciók / Zene
Débats / Ateliers / Actions directes / Musique
Разисквания / Практически дейности / Екшън / Музика
Debatten / Workshops / Direkte Aktionen / Musik
Дебати / Практична діяльність / Пригоди / Музика

camp2011@reclaimthefields.org
www.reclaimthefields.org

resistance is
fertile